

[Larsen-Ledet]

land inden for fællesmarkedet, hvor samtalen senest kom i gang. For et år eller to siden gik samtalen allerede højt i andre lande i modsætning til her. Da var det begrænset, hvor meget vi beskæftigede os med det indre marked. Men nu er det ved at blive nærværende, og det kan man kun hilse med tilfredshed. Alle taler nu om konsekvenserne, og alle taler om de muligheder, det kan indebære.

Det er grundlæggende positivt, at vi får friere handelsforhold og mulighed for et tættere samarbejde mellem virksomheder inden for EF-landene, så vi dermed får større kraft på og et større engagement i det højteknologiske område, hvor vi i meget stor udstrækning er afhængige af USA og Japan. Vi kunne mere selv i Europa, hvis vi kunne holde sammen og samarbejde bedre. Det er der nu mulighed for med det indre marked. Der er mulighed for, at dette samarbejde bliver etableret.

Men det er problemfyldt, fordi der er mange og forskellige lande, der skal samarbejde, og et sådant samarbejde etableres ikke nemt. Men jeg synes, at det er enestående, at der arbejdes så seriøst med denne kæmpeopgave, som det er at prøve at bygge et samarbejde op mellem lande med vidt forskellig historie, forskellige sprog, forskellige traditioner osv. Der arbejdes så seriøst med det, at jeg i hvert fald kun kan hilse det med stor glæde. Der er perspektiv i et tættere samarbejde. Det er en udfordring til vort erhvervsliv – det er det selvfølgelig også til de øvrige landes erhvervsliv – bl.a. får vi i Danmark et meget større hjemmemarked.

Der vil sikkert dukke mange spørgsmål op, der kan have deres baggrund i forskellige nationale regler om produktionsvilkår for erhvervsvirksomhederne. Der er forskelle inden for pengeinstitutternes arbejdsområde, som vi efterhånden kommer til at se på, fordi vore virksomheder er dårligere stillet i denne konkurrence end andre landes virksomheder. Det er et politisk ansvar at afveje, om der skal ske ændringer.

Afgiftsområdet er et af de områder, der er strid om og hvor der er forskelligheder. I Danmark har vore afgiftssystemer haft flere formål, f.eks. påvirkning af forbrug – eller i mange tilfælde selvfølgelig at reducere forbrug f.eks. af giftstoffer – fremme af sundhed, forbedring af miljø og endelig det, der ikke er helt uvæsentlig: at få penge i kassen. Efter radikal opfattelse

bør vi fra dansk side fastholde vores ret til selvstændig dansk skatte- og afgiftspolitik, og vi mener, at de øvrige EF-lande kan finde gode argumenter miljømæssigt, energimæssigt og sundhedsmæssigt for at hæve deres afgifter.

I Det Radikale Venstre undrer vi os over de krav, der fremsættes om at fjerne eller kraftigt reducere vore bilafgifter og vores gifikatter. Hvor skal man i så fald finde de store beløb, der kommer til at mangle i den danske statskasse? Det må være det enkelte lands eget ansvar at fastlægge afgiftssystemer, der passer til landets ønsker. Men eventuelle ulemper ved afgifterne, og i hvilken udstrækning de ulemper er belastende og kan medføre politiske initiativer, er selvfølgelig også det enkelte lands eget ansvar. Det, der er vigtigt, er, at vi stadig væk har frihed til at afveje disse ting nationalt.

Vedrørende salg af sommerhuse til udlændinge fik Danmark ved afstemningen i 1972 en varig undtagelse, således at vi ikke tillader salg af danske sommerhuse til udlændinge. Vi er ikke fra radikal side interesseret i at ændre beslutningen fra 1972.

Vi er klar over, at der er bestræbelser i gang for at foretage en afgiftsharmonisering mellem EF-landene. En vis tilpasning vil vel efterhånden finde sted på lang sigt, men vi ønsker som sagt, at det bliver på de enkelte landes eget ansvar.

Vi i et lille land som Danmark er meget afhængige af udviklingen omkring os. Vi skal altid være parate til at forhandle med de øvrige lande. Men er det ikke galt på forhånd at sige, at det er Danmark alene, som har ansvaret for en manglende harmonisering? Vi er i en forhandlingssituation i øjeblikket, hvor det efter min opfattelse ville være forkert, hvis vi fra dansk side spillede os vore forhandlingskort af hænde.

Må jeg til sidst tale om en anden side af det indre marked. Det er vigtigt specielt for os her i Danmark, at vi virkelig besinder os på omkostningssiden. Høje omkostninger er meget mere belastende end forskelle i afgiftsniveauet. Vore muligheder i det store frie marked står og falder med vores dygtighed og vort omkostningsniveau. Der er ingen, der må forfalde til at tro, at EF's indre marked får dansk økonomi til at køre på første klasse, men vi får alle tiders mulighed, hvis vi for alvor indstiller os på den konkurrence, vi kommer ud for, og hvis vi indstiller